
No és ser la primera persona a veure quelcom nou, sinó a veure, com si fossin noves, les coses velles i conegudes. Friedrich W. Nietzsche

Des de les seves primeres exposicions, **Pep Duran Esteva** (Vilanova i la Geltrú, 1955) sempre ha conreat el collage com una eina per interpretar el món. És un dels artistes que més ha insistit en el principi del collage: construir a partir de fragments. Duran Esteva entén el collage com si fos una partitura escènica. Tota mena de restes de fotografies, papers, cartrons, fustes i mantes, juntament amb els seus característics apilaments d'objectes dels anys noranta, han estat els materials més recurrents. Els seus treballs tenen una acusada i específica teatralitat on les imatges resultants són com un gran calidoscopi o palimpsest, que ell articula en funció de l'espai.

Aquest projecte expositiu recull la totalitat de les obres fetes amb antics decorats de paper, creades al llarg dels anys i en els quals es revela l'ús tant de l'anvers com del revers dels papers, i és, a la vegada, un recorregut més o menys cronològic pel seu imaginari: peces o apunts relacionals creant analogies i enllaçant camins. Els ha anat utilitzant, intervenint-los, plegant-los, refent-los, fascinat i obstinat per fer reviure les imatges trobades i recuperades, amb una voluntat de fixar moments i desplegar narracions.

Els treballs que avui veiem, tots inèdits, són una crònica, un fris, un dietari que l'artista ha anat configurant ininterrompudament... Imatges i paisatges vistos a través de lupes, espiells, forats, seqüències mudes on els personatges i les seves ombres transiten com a presències rescatades de pel·lícules antigues.

A més a més, la proposta de *PAPERS D'OMBRA*, a banda de mostrar tot el repertori dels fotocollages, també concep el Museu com un escenari en què el públic va trobant petites intervencions i apilaments en el seu recorregut, com si fossin escenes, diàlegs o monòlegs oberts.

Exposició comissariada per **Pep Duran Esteva**.

No hi ha imatges disponibles.